

REDAKCIJAS SLEJA

Un atkal, pavisam nemanot, atnācis tas laiks, kad domas mums ir īpaši gaišas un priecīgas. Ir pienācis Ziemassvētku laiks. Mandarīnu smarža, piparkūku garša un tik mīlo Ziemassvētku dziesmu dunošana pie sevis- tās ir lietas, kuras mums asociējas ar šiem ģimeniskajiem svētkiem.

Pirmais semestris tuvojas noslēgumam, un, lai arī liekas, ka tas bija kā vakar, kad jau atkal pārkāpām pāri ģimnāzijas sliekšnim, pa šiem četriem mēnešiem ir padarīts tik ļoti daudz. Novembrī sagaidījām tik ilgi gaidīto notikumu- Latvijas Republikas proklamēšanas 100.gadadienu. Arī mūsu skolas skolēni piedalījās dažādos pasākumos, kas bija saistīti ar šo notikumu. Braucām uz tikšanos ar valsts prezidentu, pat soļojām lielajā 18. novembra parādē. Koristi devās uz grandiozo koncertu arēnā „Rīga”. Pēc simtgades svinībām jau atkal nopietni pievērsāmies mācību darbam. Esam piedalījušies dažādos konkursos, kā arī jau ir aizvadītas pirmās mācību olimpiādes. Visā mācību trakumā dažas klases arī ir paspējušas izbraukt kādā ekskursijā.

Atskatoties uz pirmo semestri, kāds varbūt var lepoties ar sevi un uzstāt

sev pa plecu, iespējams, kādam nedaudz pietrūka, lai sasniegtu savus iecerētos mērķus. Lai arī kā tas būtu sanācis, drīz jau atkal uz kādu brītiņu, divām nedēļām, varēsim par mācībām tik ļoti nedomāt, tomēr nedrīkst aizmirst kaut reizi pie kamīna uguns liesmu izstarotās gaismas, siltuma, kā arī pie kādas tējas krūzītes pāršķirstīt sev mīlu grāmatu.

Priecīgus Ziemassvētkus, kā arī mierpilnu un izdevušos Jauno 2019.gadu!

Foto no personīgā arhīva
Ralfs Bormanis (11.b)

Panākumi „Erudītā”

Atzīmējot Latvijas Valsts jubileju, 27. novembrī Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejā notika intelektuālais konkurss skolu jauniešiem

dzimto vietu, kurus iepriekš nezināja.

Sivā cīņā ar citām komandām Madonas Valsts ģimnāzijas komandas tomēr ierindojās augstākajās vietās. God-

pilno 2.vietu saņēma komanda “P/S Jaunlatvieši” (apvienotā 12.b un 12.c komanda), bet uzvaru guva 11.b klases komanda “Aiziet!”. Piedaloties konkursā, papildinājām savas zināšanas par Madonas novadu un lietderīgi pavadījām

“Erudīts”. Konkurssā piedalījās komandas no Madonas pilsētas, kā arī novada skolām.

Konkursa jautājumi bija saistīti ar Latvijas, Madonas pilsētas, novada vēsturi, arī ar tradīcijām un kultūru. Dalībnieki varējām gan izteikt savas zināšanas, un sacensības gars to nūdien mudināja, kā arī uzzināt tādus faktus par mūsu

pēcpusdienu.

Paldies Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejam par šī konkursa organizēšanu, kā arī milzīgs paldies skolotājam Maritai Kazakevičai par komandu sagatavošanu konkursam!

Foto Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejs
Ralfs Bormanis (11.b)

ĪSZIŅAS

• 8.novembrī Valsts prezidents Raimonds Vējonis Rīgas pilī apbalvoja skolēnu radošo darbu konkursa “Mana kā Valsts prezidenta uzruna Latvijas simtajā dzimšanas dienā” laureātus. Labāko vidū arī ģimnāzisti!

• 9.novembrī ģimnāzijas jauktais koris piedalās dižkoncertā „Latvijas gadsimts” arēnā „Rīga”.

• 11.novembrī, pieminot tos, kas krituši par Latviju, ģimnāzijas skolēnu padome un klašu pārstāvji devās lāpu gājienā uz Liseskalna kapiem.

• 14.novembrī ģimnāzijā izskanēja Latvijas valsts 100.gadadienai veltīts koncerts “Latvijas laiks”. Sveicam Latviju!

• Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni uzsāk dalību šī mācību gada olimpiādēs un konkursos, kur iegūst godalgotas vietas. Sveicam ar panākumiem!

• Skolēnu padome 22.novembrī ciemojas pie direktores un pārrunā skolā aktuālo.

• 24.novembrī Sporta centrā notiek novada Uzņēmēju parāde, kurā sevi izrāda arī ģimnāzijas skolēnu mācību uzņēmumi.

• 28.novembrī 11. un 12.klašu skolēni iesaistās Karjeras dienas aktivitātēs un iepazīst dažādas augstskolas. 29.novembrī nodarbības karjeras izglītībā arī 9. un 10.klašu skolēniem.

• 4.decembrī iedzdzam sveici pirmajā Adventē. Sākas Ziemassvētku gaidīšanas laiks un aktīvs mācību semestra noslēguma laiks!

• No 10.decembra līdz 17.decembrim rakstām vēstules klasesbiedriem, skolasbiedriem un skolotājiem, jo skolā darbojas Ziemassvētku pasts!

• Cītīgi turpinām mācīties, tomēr neaizmirstam gatavot priekšnesumus Ziemassvētku pasākumam 20.decembrī! Pēc tam balle, kurā kronēs balles princi un princesi, karali un karalieni!

• 21. decembrī saņemam liecības un dodamies ziemas brīvdienās! Lai priecīgi svētki!

Linda Amura (12.a)

Būt zemessargam - lepnums

Latvijas Republikai šogad apritēja gadsimts, un viens no centrālajiem notikumiem bija militārā parādē 11.novembra krastmalā Rīgā. Tā bija lielākā un vērienīgākā militārā parādē kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas. Parādē piedalījās 1700 karavīru, zemessargu, policistu, robežsargu, ugunsdzēsēju un jaunsargu. Esam lepnī, jo arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem, kas ir zemessargi, bija iespēja tajā piedalīties. Tāpēc uzrunājam 12.klašu zēnus – **Jāni Valdi Garkalnu (12.b)**, **Artūru Zvirgzdiņu (12.b)** un **Jēkabu Putniņu (12.a)** –, lai dalītos iespaidos par īpašo notikumu un pieredzi darbojoties zemessardzē.

Ar ko Tu nodarbojies brīvā laikā, izņemot zemessardzi?

Jēkabs: Dziedu divos koros, trenējos, slēpoju, braucu ar mašīnu, remontēju mašīnu, strādāju mežā.

Jānis: Mācoties 12.klasē, brīvā laikā ir ļoti maz, tāpēc ir jāplāno tas, lai pietiktu laiks gan atpūtai, gan mācībām. Šogad aktīvi iesaistos ģeogrāfu skolā, kura norisinās Valmierā, un cenšos laiku pēc iespējas vairāk veltīt sportiskām aktivitātēm.

Kāpēc nolēmi iestāties zemessardzē?

Jēkabs: Tajā mani ievilkā draugi. Draugi gāja uz turieni, un domāju, lai nav vieniem jāiet, es arī iešu. Tas viss izvērtās diezgan labi!

Jānis: Daudzi mana vecuma jaunieši ir iestājušies zemessardzē, un bija vēlme izmēģināt, kā tas ir un vai tas man ir pa spēkam. Manuprāt, tas ir katra Latvijas pilsoņa pienākums – rūpēties par Latvijas drošību un labklājību, - ja mēs paši nedomāsim un nerūpēsimies par to, tad kurš cits to darīs?

Artūrs: Tieši zemessardzē, jo tā ir lieliska iespēja saprast, vai es vēlos saistīt savu nākotni ar NBS.

Kādus labumus Tu saskati zemessardzē? Ko Tev tas dod?

Jēkabs: Tu iepazīsti visādus ieročus, kā šaut ar tiem, arī uzbūvi. Veido izturību, spēj pielāgoties laikapstākļiem, apvidum, spēj izdzīvot jebkurās dzīves situācijās.

Jānis: Es personīgi uzskatu, ka tas ir lielisks veids, kā pilnveidot sevi gan fiziski, gan garīgi un, protams, iegūt jaunās zināšanas, kas arī dažkārt noder ikdienas dzīvē.

Artūrs: Labākais no zemessardzes ir tas, ka tu vari norādīt sevi gan morāli, gan fiziski, kā arī tu iegūsti iespēju šaut ar visiem zemessardzes pieejamajiem ieročiem. Tas man dod iespēju sevi pārbaudīt - ko es varu izturēt un ko nevaru.

Kā Tu pavadīji 18.novembri?

Jēkabs: 18. novembrī es biju Rīgā, 11. novembra krastmalā, soļojot parādē par godu Latvijas dzimšanas dienai.

Jānis: Latvijas proklamēšanas 100.gadadiena man bija ļoti īpaša diena, jo to es pavadīju Rīgā un piedalījos savā pirmajā armijas parādē, kura tieši iekrita šai Latvijai nozīmīgajā dienā.

Artūrs: Es 18.novembri pavadīju piedaloties Latvijas armijas rīkotajā parādē.

Kas Tev ir palicis vislabāk atmiņā no šīs dienas?

Jēkabs: No tās dienas man palika atmiņā tas, ka mēs tur stāvējām kādas 4 stundas, visas maliņas sāpēja, bet ar sakostiem zobiem tikām līdz tam brīdim, kad sākās parādē un varējām kustēties un tikt līdz galapunktam.

Jānis: Grūti izcelt tādu vienu spilgtāko brīdi, kas palicis prātā pēc šī pasākuma. Viss bija grandiozi, un šī bija mana pirmā pieredze šādā pasākumā, tāpēc tas viss vēl ilgi paliks man atmiņā.

Artūrs: Man vislabāk no tās dienas palika atmiņā tas, ka man aiz muguras ejošais zemessargs man konstanti kāpa uz kājām, un, ejot garām prezidenta tribīnēm, es gandrīz tādēļ nokritu.

Kādas sajūtas Tevi pārņēma pēc gājiena? Vai bija gandarījuma sajūta?

Jēkabs: Pēc gājiena biju priecīgs, ka tas ir beidzies, bet pēc tam mājās pārdomāju, cik tas bija forši. Tas paliks visu dzīvi atmiņā.

Jānis: Bija pozitīvas emocijas un, nenoliedzami, gandarījuma sajūta par ieguldīto darbu, jo pirms tam tika aizvadīti smagi mēģinājumi gan Rīgā, gan Gulbenē, lai godam varētu pārstāvēt savu bataljonu šajā pasākumā.

Artūrs: Pēc gājiena es sajutos priecīgs, jo beidzot viss bija beidzies. Gandarījums bija, jo visa gatavošanās parādei bija atmaksājusies.

Vai un cik ilgi Tu plāno saistīt savu dzīvi ar zemessardzi? Vai plāno arī tālāko nākotni saistīt ar militāro karjeru?

Jēkabs: Ar zemessardzi visu mūžu domāju saistīt, bet par profesionālo dienestu vēl nezinu, laiks rādīs.

Jānis: Turpmākos 5 gadus esmu nolēmis iesaistīties zemessardzes mācībās un aktivitātēs, bet par tālāko nākotni pagaidām vēl neesmu domājis. Noteikti augstskolas laikā sanāks mazāk laika veltīt zemessardzei, tomēr, ja varēšu, tad apmeklēšu mācības.

Artūrs: Man pagaidām nav plānā izstāties no zemessardzes, bet es nedomāju, ka es ļoti aktīvi iesaistīšos tajā, kad mācīšos augstskolā. Es neplānoju savu dzīvi saistīt ar armiju tālāk par zemessardzi.

Linda Amura (12.a)

Gods soļot militārā parādē

Latvijas Valsts proklamēšanas 100.gadadienā 18.novembrī Rīgā risinājās ļoti vērienīga un liela militārā parādē, kurā piedalījās arī jaunsargu vienības. Parādē piedalījās arī jaunsargs **Renārs Krūmiņš** no 9.a klases. Aicināju Renāru uz interviju par darbību jaunsardzē un sajūtām, sagaidot Dzimtenes simtgadi un soļojot svinīgajā parādē.

Cik ilgu laika posmu Tu darbojies jaunsardzē?

- Es iestājos jaunsardzē pirms gada. Gads nav liels laika periods, tomēr šajā laikā ir piedzīvots ļoti daudz.

Kāpēc kļuvi par jaunsargu? Kāpēc Tevi interesē jaunsardze?

- Esmu jaunsargs, jo tā es pilnveidoju sevi. Jaunsardzē visnoderīgākās ir iegūtās zināšanas, ko varēšu izmantot dzīvē, piemēram, izdzīvošanas prasmes, kā arī satiktie cilvēki un iegūtie draugi.

Kā Tu izcīnīji godu, soļot 18.novembra militārā parādē?

- Tā bija prasme ļoti soļot, ko apgūstam ilgi. Uz piedalīšanos parādē notika liela atlase, bet mēs izcīnījām šo iespēju, es par to esmu ļoti lepns un priecīgs!

Vai svinīgajai parādei gatavojies gan fiziski, gan emocionāli?

- Nācās pamatīgi fiziski gatavoties pirms atlases. Atlase, protams, bija liels stress un uztraukums, lai visu izdarītu pareizi un neko nesajauktu.

Kādas bija Tavas emocijas, esot starp tik daudz pieredzēju-

šiem cilvēkiem, kas darbojas Latvijas aizsardzības sfērā un soļojot lielajā militārā parādē?

- Sajūtas bija fantastiskas un vārdos neapkrastāmas, tas bija īpašs gods un liela iespēja būt starp tik daudziem vienreizīgiem cilvēkiem, kas ikdienā sargā Latviju.

Vai Tu ieteiktu arī citiem jauniešiem darboties jaunsardzē, kāpēc?

- Noteikti jā, it īpaši puisiem, jo tā tu vari gūt daudz patiešām noderīgu zināšanu un pierādīt sev, ko tu vari un ko nē.

Vai Tu domā saistīt savu nākotni ar darbību Latvijas aizsardzībā?

- Pagaidām domāju, ka nē, jo uzdevumi zemessardzē ir ļoti grūti ne tikai fiziskā ziņā, bet arī emocionālā.

Vai Latvijas simtgade Tev bija īpaša?

- Man Latvijas simtgade bija ļoti nozīmīga. Tieši soļošana militārā parādē man svētkus padarīja neaizmirstamus un īpašus.

Vai Tu sevi uzskati par Latvijas patriotu? Kā izpaužas Tavs patriotisms?

- Es esmu savas valsts patriots. Ļoti mīlu Latviju, mūsu zemi un svinu visus Latvijas svētkus katru gadu!

Elīza Elsiņa (9.a)

Viesos pie prezidenta

8.novembrī plkst.7.40 no Saie-
ta laukuma izbrauca busiņš, kas devās
uz Rīgas pili. Turp bija uzaicinātas 5
ģimnāzijas skolnieces - Katrīna Damb-
niece (9.b), Stella Putniņa (9.b), Paula
Silava (11.b), Ance Gailuma (10.a),
Alise Patrīcija Dreimane (12.a), kā arī
skolotājas Inga Ķimeniece un Valda
Cakule. Šīs skolnieces tika atzītas kā
vienas no 30 labāko darbu autorēm sko-
lēnu radošo darbu konkursā "Mana kā
Valsts prezidenta uzruna Latvijas simta-
jā dzimšanas dienā". Šogad konkursā
piedalījās vairāk nekā 150 skolēnu no
visas Latvijas.

Plkst.12.00 sākās apbalvošana.
Ieradās Raimonds Vējonis un teica savu
uzrunu uzaicinātajiem 30 autoriem. Ap-
balvoja 3 labākos prezidenta runas rak-
stītājus no katras grupas (šogad kon-
kurss tika organizēts trīs kategorijās: 5. -

6.klašu skolēniem, 7.–9.klašu skolēniem un
10.–12.klašu skolēniem). Vēlāk bija iespēja
nofotografēties un neoficiāli aprunāties ar
valsts prezidentu. Tam sekoja iespēja iepazīt
Rīgas pili īpašā ekskursijā. Dalībniekiem
izrādīja Ģerboņu zāli, Zilo foajē, Balto zāli,
Sūtņu akreditācijas zāli, Svētku zāli un arī
retos gadījumos atvērtu Jāņa Čakstes kabine-
tu. Visiem pilī uzaicinātajiem skolēniem tika
pasniegtas arī dāvanīņas –pildspalva, magnē-
tiska piespraude, kā arī personalizēts ap-
sveikums Latvijas dzimšanas dienā. Paula
Silava un skolotāja Inga Ķimeniece šajā pa-
sākumā piedalījās jau otro reizi (pagājušajā
gadā Paula ieguva godpilno 1. vietu).

Cerams, ka arī nākošajā gadā Ma-
donas Valsts ģimnāzija tiks pārstāvēta šajā
konkursā! Lai veiksmes arī 2019. gadā!

*Foto no personīgā arhīva
Stella Putniņa (9.b)*

Uz sarunu ar domes priekšsēdētāju

Viena no Valsts svētku nedēļas tradīcijām ir 12. klašu
došanās pie Madonas novada domes priekšsēdētāja. Arī šogad,
15.novembrī, skolēni kopīgi devās uz domes ēku, lai uzdotu sev
interesējošus jautājumus, saņemtu atbildes un iepazītu vairāk
domes priekšsēdētāja Agra Lungeviča darbu.

Sarunas sākumā Madonas novada domes priekšsēdētājs
īsi pastāstīja par savu darbu, pienākumiem un darbībām, bet vēlāk
paši skolēni uzdeva sev interesējošus jautājumus. Tika pārrunātas
vispārējās novada lietas, piemēram, Ļaudonas ceļa asfaltēšana,
bērnu laukumu izveide un pat sabiedriskā transporta biļešu cenas,
tomēr mums nozīmīgāk bija saņemt atbildes uz jautājumiem par
mūsu pašu skolu – jaunu informātikas krēslu iegādi un 12.klašu
izlaiduma pārcelšanu, kur Agris Lungevičs piekrita iesaistīties un
palīdzēt. Priekšsēdētājs atklāti atbildēja uz jautājumiem, iesaistī-
jās diskusijās un uzdeva arī skolēniem sev interesējošus jautāju-
mus. Aptaupījām arī 12.klašu skolēnus par tikšanos.

Signe (12.a): „Bija interesanti pavērot Madonas novada
domes priekšsēdētāju brīvākā gaisotnē. Ļoti patika šī tikšanās un,
manuprāt, tā bija ļoti noderīga, jo varēja gan uzzināt viņa domas
par Madonas nākotni, gan arī dzirdēt pašu divpadsmito jautāju-
mus un domes priekšsēdētāja atbildes uz tiem. Bija jauki, ka Lun-
gēviča kungs neapjuka no jautājumiem, bija atvērts sarunām un
šķīta, ka pats tiešām ar interesi atbild uz mūsu uzdotajiem jautāju-
miem. Kad izskanēja bažas par 12.klašu izlaidumu, informējām
priekšsēdētāju, ka abām Madonas skolām izlaidumi ir paredzēti
vienā dienā. Priekšsēdētājs apsolīja šo situāciju izskatīt un palī-
dzēt sarunāt datumu maiņu. Tomēr uzzināju daudz vairāk par

Domes darbu, priekšsēdētāja ikdienu, par plāniem gan tuvākai,
gan tālākai nākotnei. Domāju, ka šī tradīcija būtu jāturpina un
jāpiedāvā arī jaunāko klašu ģimnāzistiem!”

Toms (12.b): „Sarunas bija ļoti produktīvas. Man pati-
ka, ka priekšsēdētājs iesaistījās diskusijās ar mani un 12.c klases
skolēnu Dāvi Kolnu. Gribējās no citiem skolēniem vairāk jautāju-
mus. Tomēr viņš deva atbildes uz maniem jautājumiem. Bija la-
bi!”

Santa (12.a): „Tikšanās ar Madonas novada pašvaldī-
bas vadītāju, manuprāt, ir laba tradīcija, jo ir iespēja satikties un
papasīt visu, kas uz sirds, ko citādi neizstāstītu, kā arī pašvaldī-
bas vadītājs var uzzināt, kas interesē mūs un kas jāuzlabo mūsu
novadā. Tikšanās laikā guvām atbildes gan par pašu Madonu, gan
par pagastu attīstību, kuros dzīvojam, un pārrunājām aktuālos
politikas notikumus. Iepriecināja tas, ka priekšsēdētājs iedziļinā-
jās mūsu pārdomās un lūgumos par 12.klašu izlaidumu un solīja
risināt šo problēmu. Lai gan beigās lielākais paldies tomēr jāsaka
mūsu skolas direktorei par jautājuma risināšanu, bet novērtējam
Agra Lungeviča ieinteresētību palīdzēt!”

Sabīne (12.b): „Likās, ka priekšsēdētājs runā taisnību,
atklāti, neko neslēpjot – tas man patika. Kā arī iepriecināja tas, ka,
runājot par izlaidumu, viņš solījās palīdzēt un iesaistīties. Sapratu,
ka Agris Lungevičs ir ļoti darbīgs, jo paspēj ļoti daudz – izbraukāt
Rīgu, dažādus seminārus un vēl vakara treniņus. Pagaidām viņš
mani apmierina kā Madonas novada domes priekšsēdētājs!”

Linda Amura (12.a)

Ekskursijā uz novada domi

Valsts svētku nedēļā - 2018.gada 15.novembrī - 7.^a
klase devās uz Madonas novada domi, lai to iepazītu. Skolēni
piedalījās konkursiņos, apmeklēja Madonas novada domes ēkas
torni, no kura ir redzama mūsu mīļā, skaistā Madona. Skolēni arī
uzzināja interesantus faktus par Madonu un pašu celtni, kā arī
nākotnē plānotajiem projektiem. Ekskursijas gids pastāstīja, kā šī
celtne tapusi un izrādīja domes telpas. Skolēniem arī bija iespēja
nopelnīt mazas balviņas.

Vislabāk 7.^aklasei patika lieliskais skats no Madonas
novada domes ēkas torņa. Tas bija fantastisks. Skolēniem arī
patika tas, ka gids stāstīja par to, kā Madona kādreiz izskatījās.
Pozitīvi pavadītā stunda un iegūtie iespaidi paliks skolēnu atmi-
nās, un ir radusies interese apmeklēt šo iestādi vēl!

Amanda Randere (7.a)

Izdziedot „Latvijas gadsimtu”

Nenoliegšu, ka, sākumā izdzirdot par 9.novembra dižkoncertu „Latvijas gadsimts”, nodomāju - kārtējais pārlieku patriotiski pārspīlētais koncerts simtgadei. Man tiešām bija apņikusi šī „simtgades sērga”, kura vairs neviesa nekādu prieku par tiešām svarīgo notikumu Latvijas vēsturē.

Tomēr, piedzīvojot koncertu, sapratu, ka šis dižkoncerts radīja man spēcīgākas sajūtas nekā Dziesmu svētki, varbūt iemesls bija šīs dziesmas, kuras ikdienā tik bieži nedzirdam, bet kuras ir pat ļoti īpašas mums. Par pieredzēto koncertā lūdzām dalīties jauktā kora dalībniekus.

Elīza Rozentāle (9.a): „Man ļoti patika tur esošā atmosfēra - kā mazie Dziesmu svētki. Bija patīss gods vienoties dziesmā ar daudziem pazīstamiem un godājamiem Latvijas solistiem un mūziķiem. Ļoti ceru, ka man būs iespēja vēl kādreiz piedalīties līdzīgā pasākumā.”

Rojs Roberts Dzilna (10.a): „Koncerts „Latvijas gadsimts” bija mans pirmais lielais pasākums, kurā piedalījos ar kori, tādēļ varu teikt, ka iespaidīgi! Emocijas bija lieliskas, vārdiem neizsakāmas. Lai gan mēģinājumi bija ilgi un nogurdinoši, kulminācijā koncerts bija izdevies. Tas deva spēku un enerģiju atpakaļceļā uz mājām, par spīti vēlajai naktij miegs nenāca nemaz, bet gan gluži pretēji - koncerts bija iespaidojis tik ļoti, ka dziesmas autobusā izskanēja ne vienu vien reizi. Kopumā koncerts bija izdevies, un tā bija lieliska pieredze. Koncerts noteikti bija kā veltījums Latvijai tās simtgadē.”

Karīna Kalniņa (10.b): „Dziedu korī jau ļoti sen un vienmēr visvairāk patikuši tieši dažādi kora izbraucieni. Tie ir jautri un interesanti. Mūsu kora pēdējais izbrauciens bija tieši uz koncertu „Latvijas gadsimts”, kas pats par sevi bija ļoti īpašs, jo bija veltīts Latvijas simtgadei, tāpēc visas parastās kora pasākumu sajūtas tika papildinātas vēl ar patriotiskām un nepieredzētām sajūtām. Mēģinājumi bija gari, kur tad bez tā, bet foršie kora biedri ļoti to uzlaboja, mums kopā vienmēr jautri. Koncerts bija ļoti skaists, skatoties arī to no aizmugures. Bija ļoti jauki vienoties skanīgās dziesmās, veltot tās Latvijai dzimšanas dienā!”

Līva Dāve (11.a): „Patika un nepatika dziesmu izvēle: varēja vairāk zināmu dziesmu. Koncertā pietrūka ūdens. Visspilgtāk palika atmiņā dziesma „Lai vienmēr būtu saule” un skatītāji, kuri ieslēdza telefonu *flashlight*. Skats bija fenomenāls. Mēģinājumā nebiju baigi sajūsmā par to, kur mēs piedalāmies (saistībā arī ar vietām un gaismām), bet pats koncerts bija ļoti jauks un nenožēloju, ka kavēju stundas šāda pasākuma dēļ.”

Paula Silava (11.b): „Ļr aizraujoši būt tur - starp vairāk nekā 1000 koristiem, gandrīz kā Dziesmu svētkos! Gods un lepnums

uzstāties kopā ar tik pieredzējušām un atpazīstamām skatuves zvaigznēm kā Olga Rajecka, Zigfrīds Muktupāvels, Ieva Sutugova un daudziem citiem. Jāatzīst, ka sākumā koncerta programma un tajā iekļautās dziesmas šķita nesaprotamas un ne visai atbilstošas, tomēr, vairākkārt tās izdziedot un ieklausoties, viss kļuva skaidrs. Radās izpratne par to, kā Latviju redzēja mūsu vecāki un vecvecāki, kā viņi svinēja Dziesmu svētkus, un tas lika vairāk novērtēt to, ka mēs tagad varam brīvi šeit stāvēt, dziedāt dziesmas, kuras paši vēlamies dziedāt, un tādā valodā, kādā paši vēlamies. Es ļoti priecājos par šo iespēju pierādīt, ka 40 dziesmas iemācīties mums nesagādā nekādas problēmas, ka neskaitāmas stundas ilgs mēģinājums mums arī ir pa spēkam un ka mēs pavisam noteikti esam ļoti superīgi un vienots kolektīvs.”

Skolotāja Līgita Irbe: „Dižkoncerta „Latvijas gadsimts” koncerta programmai bija izvēlētas aizvadītā gadsimta nozīmīgākās dziesmas, kas raksturo Latvijas valsts svarīgākos vēstures mirkļus – strēlnieku laiku un Brīvības cīņas, jaundibinātās valsts uzplaukumu un Kārļa Ulmaņa valdīšanas laiku. Manuprāt, skatītājiem tika piedāvāta iespēja dzirdēt daudz un dažādas latviešu dziesmas, kā arī piedzīvot tās daudzu populāru latviešu mākslinieku izpildījumā.”

Anete Šķēle (12.b): „Ceļš, līdz izjūtas par pasākumu saņiedza visaugstāko kulminācijas punktu, bija ļoti „nelīdzens”. Kad uzzinājām, ka būs jāpiedalās tāda mēroga koncertā, sajūtas bija lieliskas. Kad sākām mācīties repertuāru - sajūtas brīžiem bija pietiekoši briesmīgas, un mēģinājumos par visbiežāk pateikto vārdu kļuva „murgs”. Ģenerālmēģinājumā slikti mums likās viss - sākot ar kondicionieriem, beidzot ar kora novietojumu. Bet... kopā dziedātā „Dzimtā valoda”, šaurajās tribīnēs līdzdejotais „Tumšā naktī” un uz pašu iniciatīvas pieprasītā „Saule, pērkons, Daugava”...grandiozas emocijas.”

Dzirdot un kopā ar kori dziedot līdzī lielākajai daļai no dziesmām, radās neaprakstama kopības sajūta, kas kulmināciju saņiedza dziesmā „Baltijas ceļš”, kurā ikviens koncerta dalībnieks sadēvēs rokās, veidojot vienotu un nepārraujamu ceļu, gluži kā 1989.gadā. Lai gan pati nepiedalījās Baltijas ceļā, bet sajūtas, kas valdīja šīs dziesmas laikā arēnā, plūda no cilvēkiem, kuri to bija piedzīvojuši! Dzirdēt levas Akurāteres izpildījumā dziesmu „Manai tautai” bija vienreizēja iespēja. Šī dziesma lika ikvienam latvietim sajust piederības sajūtu savai zemei un tautai, saprast, ka ikviens no mums ir Latvija un kopā mēs varam visu!”

Ceru, ka ikvienam koncerta laikā pierādījās un apliecinājās tas, ka esam bagāta un krāšņa tauta savā kultūrā, dabā un cilvēkos.

Marta Marija Maltisova (11.a)

Mācās debatēt

Šajā mācību gadā mūsu skolā ir jauns interešu izglītības pulciņš „Debašu klubs”. Debatēs, kā jau zināms, ir vajadzīgi komunikabli, zinoši un atjautīgi skolēni, tieši tādi arī šogad iesaistās debašu klubā. Pulciņš tika paredzēts 7.-12.klašu skolēniem, taču ir sanācis tā, ka interesants tas liecies tikai vidusskolas skolēniem. Pateicoties debašu kluba vadītājai Ligitai Irbei, kas ir lieliska padomdevēja un skolotāja, kluba dalībniekiem tiek piedāvātas daudz iespējas uzzināt ko vairāk par debatēm, kā arī tiek dota iespēja pašiem pamēģināt piedalīties debatēs.

Jau septembrī pie kluba dalībniekiem viesojās debašu centra vadītāja no Cēsīm, kura iepazīstināja skolēnus ar būtiskākajiem turnīriem un debašu pamatlietām. Bet 20. oktobrī, saulainā sestdienas dienā, kluba dalībnieki devās pirmajā izbraucienā uz Cēsīm – debašu

debašu kluba dalībnieki varētu to spēlēt arī ikdienā. Jauniegtā spēle jau izmēģināta arī skolā.

Šobrīd tiek plānoti arī citi izbraucieni uz neformālajām apmācībām.

Foto no personīgā arhīva
Linda Amura (12.a)

meistarklasi. Dalībnieki tika iepazīstināti ar debašu pamatprincipiem, argumentu veidošanu, pierādījumiem, kā arī debašu lietas uzbūvi. Nozīmīgākā meistarklases tēma bija loģikas kļūdas, kur tika stāstīts, kā pareizi atrast kļūdas argumentos, šo nodarbību vadīja Latvijas debašu asociācijas „Qou tu domā?” vadītāji. Vēlāk tika spēlēta arī spēle „Populists”, kura tika uzdāvināta arī ģimnāzijai, lai

Tava karjera tavās rokās

28.novembrī norisinājās Karjeras diena, kuras ietvaros Madonas kultūras namā 11. un 12.klašu skolēniem no Madonas novada un blakus novadiem bija iespēja apmeklēt lekciju par karjeru, kā arī ģimnāzijas klašu telpās bija iespēja iepazīties ar Latvijas augstskolām un to piedāvājumiem.

Vidzemes augstskolas docentes Agitas Šmitiņas vadītājā lekcijā „Tava karjera tavās rokās” varējām iepazīties ar motivācijas un pašvaldības prasmju lomu karjeras mērķu sasniegšanā, iespējām iekļauties darba tirgū nākotnē un daudz citām noderīgām lietām. Mani un, domāju, arī citus skolēnus, vairāk pievērst uzmanību un iesaistīties mudināja tas, ka varēja un vajadzēja izmantot savus mobilo viedtālrunus, lai kopīgā saitē izteiktu savu viedokli, kas ir karjera, pelnošākās profesijas u.c. Pēc tam iegūtā informācija tika atspoguļota uz lielā ekrāna procentuāli, un bija iespējams redzēt visas sniegtās atbildes.

Otrā Karjeras dienas daļa turpinājās Madonas Valsts ģimnāzijas klašu telpās, kur vairākas universitātes un koledžas iepazīsti-

nāja ar savām izglītības programmām, budžeta vietu iespējām, ja tādas ir, skolas dzīvi un citu informāciju, kas varētu palīdzēt izlemt, kādu mācību iestādi izvēlēties, lai turpinātu mācības. Kopā bija iera-
dušās 17 augstskolas. Katram skolēnam bija iespēja apmeklēt divu skolu prezentācijas un pēc tam, ja bija vēlme, doties uz individuālām sarunām ar augstskolu pārstāvjiem.

Par īpaši labi pārdomātu prezentāciju apjautātā pasākuma dalībiece Beāte Beatrise Juško (12.c) uzskatīja Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas, kura kā prezentācijas vadītāji bija kadeti, kas spēja sniegt precīzāku informāciju no savas pieredzes par sadzīvi, mācībām, iestāšanos skolā utt. Bet, lai prezentācija nešķistu vienmuļīga, ik pa brīdīm tika uzdoti jautājumi, un par pareizu atbildi tika sniegta neliela, bet noderīga dāvanīņa, kā piemēram, atstarotāji un piekariņi.

Kopumā pasākums bija noderīgs un sniedza plašu ieskatu savas karjeras izvēlē.

Megija Rauza (12.c)

Viss ir izdarāms, tikai vajag gribasspēku

Madonas Valsts ģimnāzijā 29.novembrī norisinājās karjeras dienas.9. un 10.klašu skolēniem. Madonas novada domē notika lekcijas, kuras vadīja Mārtiņš Geida, personīgās izaugsmes treneris, karjeras speciālists, kā arī sociālo zinību un ekonomikas skolotājs.

Skolēniem tika piedāvāts tests „Kas es esmu?”, jautājumi, ko esmu ieguvis un ko gribu iegūt no dzīves. Šajās lekcijās tika izvirzīti viegli, bet tajā pašā laikā sarežģīti jautājumi, uz kuriem nodarbinības laikā tika atrastas atbildes. Bija iespēja sevi iepazīt mazliet vairāk, saprast, kas dzīvē ir svarīgs un apdomāt savus nākotnes plānus. Tika sniegta vērtīga informācija par darba intervijām, tikām iedrošināti nebaidīties no trakām idejām.

”Karjeras dienas bija interesantas, taču karjeru izvēlēties nepalīdzēja, jo vēl joprojām esmu apjukusi. Lai gan lekcijas man nepalīdzēja nākotnes karjeras izvēlē, tās palīdzēja vairāk saprast sevi, kā personu,” saka 10.a klases skolniece Laila Līdaka par karjeras dienu.

Šī tik tiešām bija vērtīgi pavadīta diena, un ir liels prieks, ka ir šādi cilvēki, kas veltī savu laiku, lai iedvesmotu skolēnus un pateiktu, ka viss ir izdarāms, tikai vajadzīgs gribasspēks.

Sanija Beatrise Barinska (9.a)

8.a klases labais darbs

No 15.oktobra līdz 21.oktobrim Latvijā norisinājās labo darbu nedēļa. Tāpēc 8.a klase 18.oktobrī devās ekskursijā uz Latvijas lielāko dzīvnieku patversmi „Ulubele”. Pēc atbraukšanas patversmes darbinieki stāstīja par to, kad patversme izveidojās un kā laika gaitā tā mainījās. Pēc tam vajadzēja aizpildīt anketu, lai saņemtu dzīvnieku patversmes brīvprātīgā apliecību, uz kuras katram bija rakstīts vārds un apliecības numurs. Visa klase veda dzīvniekiem dāvanas (makulatūru, barību un pat kaķu mājiņu), kuras bija jānoliek dāvanām paredzētā vietā. Katrs paņēma sev pavadu, lai pastaigātos ar suņiem. Ilgs laiks, protams, nebija dots pastaigai – tikai 30 minūtes. Ar suni bija jāstaigā patversmes tuvumā. Patversmē kopumā ir aptuveni 200 suņu un 300 kaķu. Kaķi tur bija maz redzami, taču suņi bija visur. Patversmē bija dažādu šķirņu suņi, kuri bija gan mazi, gan lieli, gan slimi un nevarīgi.

Otrs ekskursijas maršruta punkts bija Siguldas lāzertags, kur varēja iejusties „armijnieka” lomā. Atbraucot galamērķī, sākās reģistrēšanās. Tad klase tika sadalīta divās komandās un katram uz galvas

bija jāuzvelk lāzersensori, kā arī iedeva lāzerieročus. Tad vajadzēja iet uz pirmo vietu jeb angāru. Pirmajā kārtā galvenais bija tas, cik katrs reizi trāpīs pretiniekiem pa sensoru. Otrajā kārtā laukuma vidū nolika kontroles punktu, kur vajadzēja kādam no komandas skriet līdz vidum un jāuzšauj vīrsū, lai iedegtos noteiktā komandas krāsā. Tai komandai, kurai visilgāk bija ieslēgta komandas krāsa uz kontroles punkta, tā uzvarēja. Kad kārtā beidzās, tad tika pasniegta silta tēja un bulciņas. Pēc tam trešajā kārtā, kad katram bija tikai dotas 4 dzīvības un 240 patronas, tad bija kāds, kas slēpās un kāds, kas tikai gāja uzbrukumā. Pēc spēles beigām lāzertaga darbinieki apkopoja rezultātus katram dalībniekam, kas ilga apmēram pusstundu. Tajā brīdī devāmies baudīt skaistos rudens skatus „Parādīzes kalnā”. Vēlāk atgriezoties atpakaļ, visiem tika iedota lapa, uz kuras ir parādīts, cik šāvienu pats ir trāpījis katram un cik tev ir trāpījuši. Tad, kad izdalīja lapas, devāmies mājās. Visa klase bija apmierināta ar ekskursiju.

Adriāns Ramanovskis (8.a)

11.b apciemo Stokholmu

Mums, 11.b klasei, šie valsts svētki bija nedaudz interesantāki- to laikā bija jāsakārto savas ceļasomas, jo nākamajā dienā pēc to nosvinēšanas, 19. novembrī, mums bija jābrauc uz Rīgas ostu, lai dotos klases ekskursijā uz Stokholmu. Ceļā ar kuģi „Romantika” mums gāja ļoti jauki. Skatījāmies lielo vakara šovu, apmeklējām karaoke, spēlējām dažādas spēles.

No rīta izkāpjot Stokholmā, diez ko gulējuši nebijām, tomēr tas nebija šķērslis citas kultūras iepazīšanai un jaunu atmiņu radīšanai. Kā pirmo apmeklējām Zviedrijas karaliskās ģimenes pili. Ejot pa pilsētas ielām, kas vijās gar daudzajiem pilsētas kanāliem, nevarēja nebrīnīties par to, ka, lai arī ne tik tālu, Stokholma ir tik ļoti savādāka nekā, piemēram, Rīga. Cik dažādi apstākļi ir šajās pilsētās,

un kādi notikumi to ir radījuši. Apmeklējām modernās mākslas muzeju, kur varējām pārbaudīt savas fantāzijas lidojumu, no Melnajiem kvadrātiem līdz pat visnieedomājamākām skulptūrām. Ļoti interesants bija Vasa muzejs, kurā ir iespēja apskatīt oriģinālu 17.gs. kara-
kuģi. Pēc neliela brīva laika, nemanot jau bija paskrējis viss Stokholmai atvēlētais laiks un bija jāsteidzas atkal uz kuģi.

Otro vakaru pavadījām tikpat jauki, par spīti nogurumam, ko radīja interesantā diena. Šī ekskursija bija lielisks veids, kā izrauties no ikdienas rutīnas un mācībām. Šis ceļojums mūsu klasi noteikti saliedēja vēl vairāk, kā arī radīja ļoti daudz atmiņu un emociju.

Ralfs Bormanis (11.b)

Desmitie ceļo pa Igauniju

No 21. līdz 22.septembrim 10.a un 10.b klase devās 2 dienu ekskursijā uz Igauniju. Mēs plānojam apskatīt Keilas ūdenskritumu, Tallinu, Jūras muzeju, Hidroplānu ostu, Jegalas ūdenskritumu, Sagadi muižas kompleksu, Tolses pilsdrupas, Vallastes ūdenskritumu un Peipusa ezeru.

Pirmajā dienā pirmais apskates objekts bija Keilas ūdenskritums. Tas nav varbūt ļoti liels un iespaidīgs, bet skaists. Ūdenskritums atradās parkā, pa kuru mēs arī pastaigājām. Visur netikām, jo tur bija remontdarbi. Parkā bija izveidotas divas sirdis, kur kārt mīlestības slēdzenes, lai nav jākar pie tiltu margām.

Pēc Keilas ūdenskrituma apskatīšanas devāmies uz Tallinu. Sākumā apmeklējām Jūras muzeju un Hidroplānu ostu (igauņiski – Lennusadam). Tur mēs varējām apskatīt dažādas lietas, kuras tika izgudrotas priekš jūrasbraukšanas un karam virs un zem ūdens. Bija pat dažas interaktīvās spēles. Varēja pārģērbties par kādu no kuģa darbiniekiem un nofotografēties sevis izvēlēta fonā. Pie griestiem bija piekārti liela zemūdene, uz kuras arī varēja uzkāpt un ielīst iekšā, apskatīties, kā tur izskatās.

Pēc muzeja mēs apskatījām vecpilsētu – visādas ēkas, par kurām iepriekš mums stāstīja gide. Vecpilsēta bija ļoti skaista. Pēc garās pastaigas pa Tallinu mēs devāmies uz naktsmītnēm Kamas līcī.

Blakus atradās Somu jūras līcis, kura krasti ir pilni ar milzīgiem akmeņiem.

Nākamajā dienā mēs apskatījām Sagadi muižas kompleksu, kurā ir meža muzejs. Tur varējām apskatīt dažādu meža dzīvnieku izbāzeņus un visu ko par un ap mežiem. Pati Sagadi muiža no ārpusē ir ļoti skaista. Protams, arī telpas un istabas ēkā ir skaistas.

Tolses pilsdrupas – kādreizējā jūras pirātu mītne Somu jūras līča krastā. No pilsdrupām, uzkāpjot augšā, varēja redzēt skaistu skatu uz Somu jūras līci. Pa ceļam uz Peipusa ezeru apskatījām vēl vienu ūdenskritumu. 33,8 m augstais Vallastes ūdenskritums diemžēl bija sauss, bet skats no kraujas bija fantastisks. Tad varu iedomāties, kā izskatās pavasarī, kad ūdens strautā ir.

Pēdējais apskates objekts bija Peipusa ezers. Ļoti liela un iespaidīga ūdens tilpne. Skats tiešām ir plašs un neaptverams. Ārā bija diezgan auksts un vējains, tāpēc ilgi tur neuzturējāmies un braucām mājās.

Kopumā, manuprāt, ekskursija bija lieliska, lai gan nezinu, kādas ir bijušas citas ekskursijas. Man patika šī ekskursija, un es ceru, ka mēs vēl daudz reizes brauksim ekskursijās, bet uz kādu citu vietu.

Elizabete Āboliņa (10.b)

7.a klases ekskursija uz Siguldu

2018.gada 28.septembrī mēs, 7.a klase, devāmies ļoti interesantā, garā ekskursijā uz Siguldu. Pirms došanās ceļā bijām uztraukti, ka varētu uzlīst lietus, jo debesis Madonā bija apmākušās un no rīta daudz lija, taču mēs nebijām gatavi, ka lietus sabojās mūsu ieplānotās aktivitātes! Tā mēs sakāpām autobusā un devāmies ceļā. Mēs smējāmies, fotografējām skatus un stāstījām stāstus. Laikam varavīksne sadzirdēja mūsu smieklus un vēlējās iznākt ārā no mākoņiem un sadraudzēties. Tā mums uzlabojās garastāvoklis vēl vairāk. Kad sasniedzām Siguldu, skolotāja prasīja, vai nevēlamies izlēkt ar gumiju. Klasesbiedru viedokļi dalījās uz pusēm, jo puse gribēja, puse nē, tāpēc palikām pie vecā variantā – kāpsim pa koku galotnēm un ķersim adrenalīnu. Sastiprinājām troses, sakabinājām karabīnes un kāpām. Bija daudz trašu un šķēršļu. Bija blūķi, pa kuriem jākāpj, bija šļūcāmās trases. Nevar aizmirst riteņus, ar kuriem vajadzēja braukt pāri lielam augstumam. Pāris meitenes no mūsu klases (ieskaitot mani) šo trasi izgāja. Beigās bija gandarījuma sajūta. „Jā! Mēs to izdarījām!” es iesaucos, beidzot trasi, kur mani gaidīja Lauma. Visi klasesbiedri šīs trases negāja. Daudzi brauca ar rodeliem vai arī pildīja citas aktivitātes. Pēc 3 jautrām stundām bijām gatavi doties nākamajā piedzīvojumā.

Taureņu māja! Ārā bija diezgan vējains, tāpēc bija jauki ieiet siltā mājiņā, kur eksotiskie taureņi lido Tev visapkārt. Taureņu uzturēšanai bija nepieciešama 36° temperatūra. Mums apkārt lidoja zilie Morfiji un daudzas citas sugas. Tie lidoja mums virsū, un mums

izdevās noķert vairākus skaistus kadrus! Pēc kārtīgas izdzīvošanās taureņu mājā devāmies uzņemt klases foto!

Taču tā kā mēs bijām tuvu panorāmas ratam, radās doma, kāpēc gan lai mēs ar to neizbrauktu? Nopirkām biļetes un sakāpām panorāmas ratā. Redzējām tik skaistus skatus! Bija iespēja redzēt Turaidas pili un skaistos mežus. Izbraucām 2 aplis un gājām atpakaļ uz autobusu.

Tālāk braucām uz Turaidas pili pie smilšu vīra. Viņš ļoti skaisti prata gleznot ar putna spalvām, ķēdēm un jebko, ko varēja tuvumā atrast. Viņš uzgleznoja skolotāju, Amandu Rimšu un mani. Beigās mums šīs gleznas deva mājās! Iebēra smiltis maisiņā un teica, lai pieliekam pie sienas. Tā kā mums bija vēl stunda laika, apstaigājām Turaidas pili. Bijām pašā pilī, izpētījām Turaidas Rozes piemiņekli un redzējām skaistus skatus no Turaidas pils torņa augšas. Pa ceļam mazliet padziedājām, jo kā tad nu bez tā. Izgājām no Turaidas pils teritorijas un devāmies nopirkt nelielu suvenīru.

Pirms mājupceļa ieobraucām tirdzniecības centrā „Šokolādē”. Labi paēdām un sapirkāmies. Stunda paskrēja vēja spārniem, un bija laiks doties prom.

Ceļā uz Madonu pārrunājām ekskursiju. Tā bija lieliska! Netālu no Madonas pietājam pie Brežņu kalna skatu torņa, un visi tajā uzkāpām un nofotografējāmies! Lūk, cik brīnišķīga mums bija šī ekskursija!

Amanda Randere (7.a)

„Skolas soma” emocijām piepildīta

„Latvijas skolas soma” ir lielākā valsts simtgades dāvana Latvijas bērniem un jauniešiem. Sākot ar 2018. gada septembri, tās ietvaros ikvienam Latvijas valsts skolēnam tiks nodrošināta iespēja izzināt un klātienē pieredzēt Latvijas kultūras un dabas vērtības, iepazīt dažādos laikos Latvijā radītās inovācijas un uzņēmējdarbības veiksmes stāstus.

Arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni I mācību semestrī baudījuši dažādas kultūras un izglītojošas aktivitātes - teātra, baleta un operas izrāžu apmeklējumu, jaunāko Latvijas kino filmu skatīšanās, izglītojošas nodarbības muzejos un citas aktivitātes.

12.b iepazīst baletu

Ekskursijā devāmies 21.novembrī. Kā pirmo objektu izvēlējāmies apmeklēt Jūgendstila muzeju, kas bija iekārtots kā 20.gadsimta 20.gadu dzīvoklis. Vienam no mūsu klasesbiedriem bija iespēja stāties gides vietā un vadīt ekskursiju. Sapratām, ka gidei šis darbs sanāk labāk, tādēļ atstājām to viņas ziņā. Pēc tam devāmies uz izlaušanās spēli, kur sadalījāmies komandās pa pieci. Izlauzties no istabām nebija viegli, taču aizraujoši.

Vakarā apmeklējām baleta izrādi "Dons Žuans" projekta Skolas soma ietvaros. Sapratām, ka balets nav domāts mums, taču pieredze nenāk par ļaunu. Raivis pēc izrādes atzina: „Balets nav manā stilā, sapratu, ka šāda kultūras izbaudīšana mani neaizrauj.” Braucot mājup, bijām noguruši, taču gandarīti par ekskursiju.

Iluta Žūgure (12.b)

LATVIJAS
SKOLAS SOMA

Caur meditāciju prom no dusmām

Iniciatīvas „Latvijas skolas soma” ietvaros Madonas Valsts ģimnāzijas 7. un 8.klašu skolēniem tiks dota iespēja piedalīties radošās studijas „Mandalu pasaule” organizētajās nodarbībās.

Skolēni tika iepazīstināti ar aplū un spirāļu nozīmi mūsu senču skatījumā un praktiski darbojās, veidojot savu mandalu, mācoties izprast savu iekšējo pasauli. Mācību saturā tika nostiprinātas prasmes un zināšanas gan vizuālajā mākslā, gan mūzikā. 7.klašu skolēni nostiprināja zināšanas par vizuālajiem izteiksmes līdzekļiem, kas pauž emocijas- līniju un krāsu. Savukārt, 8.klases skolēni nostiprināja mākslas vēstures jēdzienus- ekspresionismu un impresionismu. Mūzikā skolēni iepriekšējās mācību stundās tika iepazīstināti ar meditatīvo mūziku un arī nodarbības laikā skolēni ieklausījās šīs mūzikas skanējumā. Pēc nodarbības 8.b klases skolēni dalījās iespaidos:

Anna: „Nodarbībā tika radīta jauka un mājīga atmosfēra, nodarbības vadītāja izstāstīja mums, kādā veidā mēs varam atbrīvoties no dažādiem satraukumiem un stresa, kas atrodas mūsos. Kopumā nodarbība

man patika, jo šajā laikā attīstīju savas zināšanas un prasmes, kā arī ļoti labi pavadīju laiku.”

Sandija: „Nodarbībā vislabāk patika darbošanās ar sevi un patstāvīgi- varējām izpaust savas dusmas, prieku un bēdas un visu, kas bija uz sirds šajā dienā. Nodarbība ļāva atkāpties soli no ikdienas steigas un veltīt laiku sev.”

Unda: „Radošās mandalu nodarbības bija ļoti interesantas. Bija iespēja relaksēties, zīmējot savu unikālo neiro mandalu.”

Dāvis: „Nodarbība ļoti patika, kaut arī nemāku labi zīmēt. Lektore bija jauka un atsaucīga, paskaidroja sīkāk, kad bija nepieciešams. Atradu laiku katram skolēnam.”

Keita: „Nodarbībā patika vide un tas, ka varējām justies brīvi, veidojot savu mandalu. Uzzinājām, kā tiek radīta neiro mandala un kas tajā tiek iekļauts.”

Keita Kitija Pakalniņa (8.b)

Pēc izstādes „Vai viegli būt jaunam”

Iniciatīvas „Latvijas skolas soma” ietvaros vairākas klase apmeklēja Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja izveidoto izstādi „Vai viegli būt jaunam”.

9.klases skolēni izstādi Madonas novadpētniecības un mākslas muzejā apmeklēja audzināšanas stundas ietvaros, saistībā ar klases stundas tēmu „Mūsdienu sabiedrība: “Es” un šis laiks; manu vecāku skolas un jaunības laiks.” Ar skolēniem tika runāts par sabiedrībā pieņemtajām uzvedības normām tagad un kādas tās varētu būt bijušas agrāk. Izstādē redzētais, nodarbībā uzzinātais noderēs Latvijas vēstures un sociālo zinību stundās. Tika sniegts ieskaits sava rajona (novada) izglītības attīstības vēsturē, gūts apstiprinājums savai piederībai un ieguldījumam skolēnu un jauniešu projektos, darbos, jo ar tiem mūsdienu jaunatne 2018. gadā Madonai ieguvusi Latvijas galvaspilsētas titulu.

11.klašu skolēni atzīst, ka bija ļoti interesanti uzzināt, kādi bija jaunieši Madonas rajonā 50.-90.gados, kā viņi pavadīja brīvo laiku, kādas drēbes nēsāja, kādas bija prasības skolā, kas, kā un kāpēc viņus centās izaudzināt par pilnvērtīgiem sabiedrības locekļiem un kāda bija jauniešu reakcija uz to. Skolēni bija patīkami pārsteigti, ieraugot pazīstamus cilvēkus jaunībā vecajās bildēs.

12.klašu skolēni pirms došanās uz izstādi „Vai viegli būt jaunam” pārrunāja vecāku atmiņas un iespaidus par tā laika protesta iespējām, salīdzinot ar pašu skolēnu pieredzi tagadnē. Ar izstādes palīdzību tika rosināta skolēnu interese par norisēm Latvijas un pasaules attīstībā, pilnveidojot prasmi analizēt cilvēku jūtas, attiecības un rīcību.

Nodarbībā iegūtās zināšanas noderēs Latvijas vēstures, kulturoloģijas, politikas un tiesību stundās.

Linda Amura (12.a)

12.c pārdomās izrādē „Zēni”

12.c klase 4.decembrī Skolas somas projekta ietvaros devās ekskursijā uz Rīgu. Otrdienas ir ļoti svarīgas un nopietnas dienas, jo ir divas fizikas, arī 4.decembra otrdienā nebija nekāds izņēmums. Dienu iesākām ar ieskaiti fizikā.

Tālāk devāmies uz Rīgu, mūsu galvenais mērķis bija doties uz Skolas somas iniciēto izrādi „Zēni” Dailes teātrī. Manuprāt, izrādē bija izdevusies, pat ļoti. Tā bija piemērota tieši mūsu vecuma jauniešiem. Pēc pirmā cēliena radās ļoti daudz jautājumu un viedokļu, izrādē bija liela un dažu brīdi pat pārspīlēta kulminācija, kas izraisīja nelielu stresu. Otrais cēliens lika aizdomāties par dažādām dzīves vērtībām. Arī klasesbiedri pēc izrādes atzina: „Izrādē bija ļoti laba un interesanta, saistīta ar mūsdienu problēmām un situācijām. Varēja uz tām paskatīties no malas, padomāt, kā tas ietekmē jauniešus un sabiedrību”, „Man izrādē patika, jo tajā bija ļoti daudz smieklīgu joku

un varēja tā *riktīgi* izsmieties. Izrādē radīja arī ļoti daudz jautājumus, uz kuriem it kā atbildēja, bet bija jāpievērš uzmanība sīkumiem.” Ikvienam ieteiktu noskatīties šo izrādi, ja ir tāda iespēja.

Bet ekskursijas sākumā apskatījām Melngalvju namu. Šeit mums tika dota iespēja iejusties bagāto neprecēto tirgotāju tēlā un kļūt bagātākiem, izkaļot pašiem savu monētu.

Ekskursijas nākamajā daļā devāmies uz Kino muzeju, kas daudz no mums izraisīja vilšanos. Bijām gaidījuši ko interesantāku, ne tik vienmuļu un garlaicīgi pasniegtu. Bet priecājamies pat katru gūto pieredzi.

Kopumā mēs jauki pavadījām laiku kopā, jo tomēr to brīžu vairs nebūs tik daudz! Divpadsmitie, priecāties, kamēr vēl var!

Beāte Beatrise Juško (12.c)

Pēc filmas „Billes” noskatīšanās

12.oktobrī iniciatīvas „Skolas somas” ietvaros bijām uz filmas “Bille” seansu Madonas kinoteātrī “Vidzeme”. Bijām priecīgi par šādu iespēju – apmeklēt kino un iepazīties ar Latvijas simtgades filmu piedāvājumu.

Aptaujājot 8.a klases skolēnus, noskaidrojām viedokļus:

Haralds Ducens: „Filma mudina uz pārdomām par dzīvi. Pēc filmas skatīšanās radās secinājums - Lai cik pieaudzis tu būtu, nekad nezaudē sevi bērnu!”

Laura Dubrovskā: „Man patika filma! Lika pārdomāt manas dzīves izvēles. Pricēja iespēja pavadīt laiku kopā ar draugiem. Mani ļoti ieinteresēja arī filmas galvenās varones dzīves stāsts.”

Enija Megija Kovaļevska: „Filma man nepatika, šķita garlaicīga un

man nepiemērota. Labprāt iniciatīvas “Skolas soma” ietvaros noskatītos filmu “Nameja gredzens”.”

Adrija Raiveta Kaire: „Filma lika pārdomāt par to, kādas ir dzīves īstās vērtības. Nav jāskatās uz to, cik tu esi bagāts vai nabags. Ir jānovērtē katra cilvēka labās īpašības.”

Savukārt 12.klašu skolēni pēc filmas atzina: „Filma „Bille” atspoguļo Latvijas ikdienu Ulmaņlaikos. Tas palīdz izprast tā laika cilvēkus un vēstures notikumus.” Kāds cits skolēns norādīja: „Filma bija laba, bet nepabeigtības sajūta pēc filmas palika. Varbūt filmai pietrūkst nobeiguma. Domu var saprast daļēji, bet daļa, ko sapratu, man patika.”

Adrija Raiveta Kaire (8.a)

9.b uz Dailes teātri

9.b klase otrdien, 4. decembrī, devās ilgi gaidītajā ekskursijā ar plašu un daudzpusīgu programmu.

Ekskursija sākas ar braucienu uz Skrīveriem, kur "Skrīveru saldējuma" kafējnicā diena iesākās ar saldējumu degustācijām un pašu rokām gatavota saldējuma nogaršošanu. Pēc degustācijas visaugstāk tika novērtēts ogļu saldējums un plūmju zefira saldējums, tomēr nenovērtēts palika sāļais kartupeļu saldējums, par ko neviens nebija sajūsmā.

Tālāk klase devās uz galveno galamērķi – Rīgu. Kā jau bioloģijas klasei pienākas, ekskursija neiztika bez zināšanu iesaistīšanas un jaunu mācību apgūšanas. Brīvprātīgā kārtā visi piedalījās savdabīgā bioloģijas stundā ar nosaukumu "Mīlestības anatomija", kur pārliecinājās par tik nesen iegūtajām zināšanām, šo nelielo atkāpi no izklaidēm klasei piedāvāja Paula Stradiņa Medicīnas vēstures muzejs.

Iepriekšējā mācību gadā klase bija sajūsmā par kādu nu jau labi zināmu spēli – izlaušanās istabas. "Misteria" piedāvāja četru veidu/ tematikas izlaušanās istabas: ilūzija, svētā grāla nolaupīšana, bailu kolekcionārs un stāsts par pazudušo profesoru. Lai gan ne vis-

iem izdevās atminēt mīklas, kas apslēptas telpās, visi labi pavadīja laiku, turklāt, pārliecinoties un attīstot savas loģiskās domāšanas spējas.

Pēc nelielas pauzes, ko aizpildīja iepirkšanās centra "Domina" apmeklējums, bija pienācis galvenais dienas notikums – Dailes teātra izrādes "Zēni" skatīšanās. Lai gan viedoklis par izrādi nav viennozīmīgs un vienprātīgs, gandrīz visi klasē atzina, ka šī ir viena no labākajām izrādēm, kāda līdz šim redzēta. Mazajā zālē uzvestais teātris stāsta par četriem dzīvokļa biedriem, kuri ir svarīgu izvēļu priekšā un ļoti dažādu dzīves ceļu meklējumos. Izrādes valoda un vizuālais tēls ir ļoti mūsdienīgs, pat šokējoši atklāts. Katrs skatītājs noteikti var atrast sev tuvāko izrādes varoni un stāstu, jo tā ietver neticami daudz tematus, ko nereti sabiedrība uzskata par sarežģītiem un mulsinošiem.

Klase pateicas klases audzinātājam Anitai Tropai par ekskursijas organizēšanu, projektam „Skolas soma”, kas nodrošināja teātra biļetes, kā arī autobusa šoferim, kurš izturēja garo dienu un vienmēr aktīvo klases garu.

Elīna Pūce (9.b)

9.a izzina operu

22. novembrī 9.a klase devās mācību ekskursijā uz Rīgu. Tur saskarāties ar nepatīkamu pārsteigumu. Bija saslīmī mūsu gids, kam būtu bijis jāvada ekskursija pa Anatomijas muzeju. Tāpēc mēs ļāvām vaļu spontānai rīcībai un devāmies uz Latvijas Okupācijas muzeju un Latvijas Kara muzeju paplašināt savas zināšanas par Latvijas vēsturi.

Tad devāmies uz Escape room. Tikām sadalīti trīs komānījās pa trim istabām. Pēc 50 minūtēm visi *izlauzāmies* no istabām sajūsmā un priecīgi.

Vakars turpinājās ar mācību nodarbību pa Latvijas Nacionālo operu. Tikām iepazīstināti ar operas vēsturi, ievesti aizskatuvē, uzvesti uz skatuves, kur jau bija apskatāma operai „Karmena” iekārtotā skatuve, un pat redzējām baleta nodarbību.

Un tad bija vakara kulminācija - opera „Karmena”. Lai gan Žorža Bizē opera „Karmena” ir tapusi 1845.gadā, tā vēl joprojām ir visslavenākā opera pasaulē. Tajā attēlotās problēmas ir aktuālas arī mūsdienās - mīlestība un sāpes, greizsirdība, vardarbība. Latvijā iestudētā izrāde ir mūsdienīga - izmantotas gan video projekcijas, gan hiphop dejas elementi. Sigita pēc operas atzina: „Mūsdienās cilvēki sāk arvien vairāk mākslu aizstāt ar tehnoloģijām. Es uzskatu, ka ope-

ra, kas ir 3,5 h gara, ir daudz interesantāka par parastas filmas skatīšanos. Skatoties operu, bija sajūta, ka laika vienības neatbilst realitātei. Mīlestība ir pati svarīgākā lieta dzīvē, tāpēc ir superīgi redzēt citu cilvēku domas par to pat, ja tā nav realitāte. Manuprāt, katram cilvēkam vajag vismaz reizi gadā atslēgties no realitātes un izbaudīt mākslu.” Savukārt Elīza atzina: „Man ļoti patika mūsdienu versija, patika hip hopa elementi, bija sasniegts rezultāts, kurš varētu ieinteresēt arī jauniešus, ne tikai pieaugušos. Tomēr būtu priecīga redzēt arī klasisko „Karmenas” versiju.” Arī Renārs dalījās iespaidos: „Opera bija laba, un man ļoti patika. Fantastiski bija tas, ka hiphopu varēja savienot ar klasisko mūziku, un tas tiešām saskanēja. Opera mani ieinteresēja no sākuma līdz pat beigām.”

Ekskursija izdevās jautra, neskatoties uz ķībelēm ar muzeju. Visiem visvairāk patika Escape room. Izrādās mums patīk lauzīt prātus un tikt mazliet pabiedētiem. Šī ekskursija bija lieliska atpūta no skolas un ikdienas dzīves. Sakām lielu paldies skolotājai, kas palīdzēja noorganizēt šo ekskursiju, un paldies klasesbiedriem par jautro dienu, kā arī liels paldies „Skolas somai”!

Sanija Beatrise Barinska (9.a)

12.a apmeklē Ž.Lipkes muzeju un baletu

12.a klase 1. novembrī devās ekskursijā Skolas somas ietvaros. Šādu pasākumu es dēvēju par veiksmīgu mēneša sākumu, jo ekskursijā iegūtās emocijas deva iedvesmu visa mēneša garumā un uz dažiem atstāja iespaidus, ko atcerēsies visu mūžu. Ekskursijā devāmies uz Latvijas galvaspilsētu – Rīgu. Apmeklējām Xroom jeb izlaušanās spēli, Žaņa Lipkes muzeju un vakarā uzposāmies uz Latvijas Nacionālo Operu, lai noskatītos baletu "Romeo un Džuljeta".

Xroom ir aizraujoša spēle, kuras laikā 5 cilvēku komandu ieslēdz istabā un, meklējot apslēptas atslēgas, pavedienus un norādes, jācenšas tikt ārā ierobežotā laika posmā – 60 minūtēs. Mēs sadalījāmies četrās komandās, tātad gājām četrās dažādās istabās - Harijs Poters un slēgtā istaba, ceļojums uz Padomju Rīgu, Šerloks Holms un karaliskie dārgumi, Džeimss Bonds un bankas laupīšana. Divām komandām izdevās iziet istabas (Šerloks Holms un karaliskie dārgumi, kā arī ceļojums uz Padomju Rīgu), taču pārējām divām nepaveicās. Tomēr abas komandas bija apmierinātas, jo spēle deva iespē-

ju satuvināties, saliedēties klasesbiedriem un visai klasei kopā.

Tālāk devāmies uz Žaņa Lipkes muzeju. Žanis Lipke (īstajā vārdā Jānis Lipke; dzimis 1900. gada 1. februārī Jelgavā, miris 1987. gada 14. maijā Rīgā) bija ebreju glābējs Otrā pasaules kara laikā. No 400 līdz 450 ebrejiem, kurus izglāba Latvijas iedzīvotāji, Lipke kopā ar sievu Johannu, draugiem un paziņām nosargāja apmēram 55 ebreju dzīvības. Tieši tāpēc viņam par godu tapa muzejs, kā arī filma "Tēvs Nakts", kur galveno lomu spēlē Artūrs Skrastiņš. Muzejā pastāstīja par Žani un viņa ģimeni, kā arī par viņa panākumiem, kas lika aizdomāties, vai mēs rīkotos tāpat? Pēc muzeja apmeklējuma daudzi atzina, ka vēlās noskatīties filmu „Tēvs nakts”. Nodarbība bija interesanta, īpaši patika modernais interjers.

Dienu noslēdzām ar pozitīvu pasākumu – baleta izrādes „Romeo un Džuljeta” apmeklējumu. Dažiem bija iespēja pirmo reizi apmeklēt Latvijas Nacionālo Operu un baletu. Sergeja Prokofjeva iestudētais balets tapis pēc Viljama Šekspīra ģeniālās traģēdijas motīviem, neapšaubāmi ir viens no populārākajiem sava žanra paraugiem 20. gadsimtā. Izrāde bija aizraujoša. Lielākā daļa klasesbiedru atzina, ka izrāde patika un bija prieks izdzīvot populārus skaņdarbus, arī dejotāju sniegumu. Daži atzina, ka balets nav domāts viņiem, bet tas kaut reizi dzīvē ir jāredz.

Paldies skolotāju un Skolas somas atbalstam! Ar prieku gaidīsim nākamo!

Foto no klases arhīva
Alise Patrīcija Dreimane (12.a)

Kā Ziemassvētkus svin pasaulē

Ziemassvētki ir ģimenes tuvības un mīlo cilvēku apdāvināšanas svētki gandrīz visās pasaules valstīs. Galvenās latviešu tautas Ziemassvētku tradīcijas ir svētku naktī ēst deviņus ēdienus, starp kuriem noteikti jābūt zirņiem, pīrāgiem un cepetim, kā arī vilkt blūķi, iet čigānos jeb budēļos un dāvināt dāvanas, tomēr katrā valstī šie svētki tiek svinēti atšķirīgi.

Ungārijā Santa Klauss jeb Ziemas vecētiņš atnāk jau 6.decembrī. Bērniem, pirms viņi iet gulēt, jānotīra un jānovieto savi apavi ārpusē, blakus durvīm vai logam. Nākamajā dienā tajos parādās konfektes vai nelielas rotaļlietas. Bērniem, kas nav uzvedušies labi, blakus saldumiem tiek nolikti zeltīti žagari, kā atgādinājums par pēriena iespēju un mudinājums uz pārdomām.

Vācijā Ziemassvētkos izdekorē savas mājas, īpaši logus, bet istabā izveido Betlēmes kūtiņu ar figūriņām - Mariju, Jāzepu, Jēzus bērniņu un dzīvniekiem. Ziemassvētku vecītis atnes dāvanas 24.decembrī, kad cilvēki ir atnākuši no Ziemassvētku vakara dievkalpojuma. Viena persona no ģimenes zvana zvanu un sauc ikvienu, lai nāk istabā.

Krievijā Ziemassvētkus svin 25.decembrī vai 7.janvārī. Šis otrs neparastais datums ir pēc Krievu pareizticīgās baznīcas vecā, Jūlija reliģisko svētku dienu kalendāra. Īpašā Ziemassvētku maltītē ietilpst kūkas, zirņi un pelmeņi.

Austrālijā Ziemassvētkos izbauda angļu tradīcijas, egles vietā rotājot priedi, tomēr daudz biežāk - mākslīgās eglītes. Daudzi cilvēki svin Ziemassvētkus, cepot gaļu kopā ar draugiem vai paziņām pludmalē, kur Ziemassvētku vecītis atbrauc ar vējdēli.

Itālijā nav Ziemassvētku vecīša, bērni saņem dāvanas no La Befana un ne Ziemassvētku vakarā, bet Zvaigznes dienā - 6.janvārī. 23.decembrī bērni pārgērbjas par ganiem, apstaigā mājas, lai saņemtu saldumus un naudu. Itāļi gavē 24 stundas līdz Ziemassvētku vakariņām un tajās neēd gaļu.

Polijā ļoti populāri ir veidot Betlēmes ainiņas. Vairākās pilsētās notiek konkursi par labāko. Poļi gavē 24 stundas pirms Ziemassvētku vakara. Zem galdauta ir jābūt nedaudz salmiem, kas atgādina, ka Jēzus ir dzimis stallī. Vakariņas sākas ar dievmaizi, kas tiek lauzta un sadalīta visiem pie galda sēdošajiem.

Japānā Ziemassvētku vecītis ir mācītājs Hoteiosha vai arī Kurohsu. Hoteiosham acis ir arī pakausī, tā ka viņš novēro bērnus visa gada garumā. Tā vietā, lai novietotu egli mājās, japāņiem ir sabiedriskā egle, kas tiek dekorēta ar papīra lukstiem un ornamentiem, zvaniem un rotaļlietām. Ziemassvētkos japāņu bērni bieži mainās ar origami, miera simbolu - papīra baložiem.

Megija Krista Supe (11.a)

Vai Ziemassvētku vecīti var atrast ģimnāzistu vidū?

Legendai par Ziemassvētku vecīti, kurš Ziemassvētkos bērniem atnes dāvanas, īpaši tic mazi bērni, kas ar nepacietību gaida brīdi, kad varēs satikt vīru sarkanā mētelī ar garu baltu bārdu. Bet īstenībā brīnumaino tikšanos gaida ikviens - gan liels, gan mazs. Tad nu legendas piepildījumu meklējot, centāties noskaidrot, vai varētu Ziemassvētku vecīti atrast ģimnāzistu vidū.

Krišjānis (12.a): „Šobrīd diez vai es varētu būt Ziemassvētku vecītis. Viņam jābūt resnam ar baltu bārdu un apaļām brillēm. Iespējams nākotnē varētu būt labs Ziemassvētku vecītis.”

Dāvis (12.c): „Ziemassvētku vecītim jābūt zinošam, interesantam un galvenais, lai būtu drošs un bezbailīgs! Un diez vai es varētu tāds būt.”

Sandis (12.c): „Es noteikti varētu būt Ziemassvētku vecītis. Vecītim jābūt uzstājīgam, nedrīkst ļaut bez pantiņa vai dažām rindiņām saņemt dāvanu, tā jānopelna. Nevar būt arī

pārāk skarbs, jo viņš Ziemassvētku vakarā tomēr ir tas labais gars, prieka un dāvanu nesējs. Es zinu, ka es varētu būt labs Ziemassvētku vecītis, jo šāda pieredze man jau ir, un atsauksmes bija labas.”

Toms (12.b): „Es droši vien nevarētu būt Ziemassvētku vecītis, jo viņam ir jābūt būdīgam, es pat teiktu ar korpulentām iezīmēm, lai reizē iedvestu bijības un drošības sajūtu. Tā kā vecītim jāstrādā ar bērniem, viņa pacietības mēram ir jābūt lielam. Es esmu diezgan ātri nokaitināms un sīkos knēvelus nevarētu ilgi paciest.”

Beāte Beatrise Juško (12.c)

Ziemassvētki - dāvanu laiks

Ziemassvētki laiks, kad tiek gādātas dāvanaiņas mīļajiem, un laiks, kad arī paši vēlamies saņemt kādu dāvanu. Devāties noskaidrot, ko šajos Ziemassvētkos vēlas saņemt ģimnāzisti.

Lelde (7.a): „Ziemassvētkos vēlos saņemt daudz gardumus – konfektes, mandarīnus, piparkūkas –, jo bez tiem šie svētki nav iedomājami!”

Erlīna (7.a): „Neuzskatu, ka Ziemassvētkos galvenais ir saņemt dāvanas, bet gan radīt svētku noskaņu citiem. Man citiem patīk dāvināt paštaisītas, sirsniņas dāvanas, jo, manuprāt, tās sniedz lielāku prieku.”

Monta (7.a): „Dāvanā vēlos saņemt Netflix abonementu uz gadu, lai varētu skatīties savas mīļākās Ziemassvētku filmas.”

Reinis (7.b): „Būtu ļoti priecīgs, ja man uzdāvinātu elektrisko Longboard, jo man patīk ātri un ērti pārvietoties.”

Enija (8.a): „Lielu prieku Ziemassvētkos man sagādātu labākas atzīmes mācību priekšmetos, telefonu novietojšanas kastītēs pirms stundas sākuma atcelšana. Ļoti vēlētos pārvietot savu skolas skapīti uz labāku, izdevīgāku vietu.”

Haralds (8.a): „Gan es, gan vecāki būtu ļoti priecīgi, ja Ziemassvētkus varētu sagaidīt ar gandarījumu, ka atzīmes liecībā ir tikpat labas, cik bija plānots.”

Keita (8.b): „Tā kā man patīk ceļot, Ziemassvētkos vēlos saņemt naudu, lai aizbrauktu kādā ekskursijā, ceļojumā vai dotos pārgājienā.”

Līva (8.b): „Vēlos, lai Ziemassvētkos un Jaunajā gadā ir

pārticība, lai visi būtu paēduši, lai nebūtu ļaunuma, skaudības, vardarbības, lai visiem būtu kāda vieta, kuru saukt par mājām, jo tad visi būtu laimīgi, un arī man būtu labāka pašsajūta.”

Ieva (9.a): „Ziemassvētkos vēlos saņemt kaut ko mistisku, noslēpumainu, kas šī mācību gada beigās palīdzētu labi nokārtot eksāmenus.”

Sigita (9.a): „Vēlos saņemt labas pusgada atzīmes fizikā un ģeogrāfijā, lai tas mani iedvesmotu nākotnē vairāk censties šo mācību priekšmetu stundās.”

Anna (9.b): „Vēlos, lai Ziemassvētkos visi apkārtējie būtu laimīgi, jo tad arī es būšu laimīga.”

Markuss (10.a): „Mitrā laikā skrienot, abas kājas ir slapjas, tādēļ vēlos jaunas botes un jaunu ziemas cepuri, lai galva nesalst.”

Jevgēnijs (10.a): „Vēlos jaunas austiņas, lai varētu klausīties mūziku labākā kvalitātē, jo esošās austiņas savu ir nokalpojušas.”

Vits (10.a): „Ziemassvētkos vēlos saņemt slidas, lai brīvdienas varētu izbaudīt draugu pulkā uz ledus, spēlējot hokeju.”

Laila (10.a): „Uz Ziemassvētkiem vēlos mētelī, jo mētelī, atšķirībā no vecās vējjakas, nebūs auksti, bet gan silti un ērti.”

Artūrs (10.a): „Vēlos saņemt portatīvo datoru, lai to izmantotu mācībām un atpūtai, jo aukstajā ziemā sildo māju negribas pamest.”

Apkopoja Anete Tropa (8.b)
Rinalds Žuks (10.a)

2018

LITERĀRĀ LAPA

„Mana kā Valsts prezidenta uzruna Latvijai dzimšanas dienā”

Latvija – mana dzimtene, manas mājas, mans lepnums un pienākums. Esmu pateicīga, ka piedzimu brīvā, neatkarīgā un pasaulē atzītā valstī. [...] Lai arī esam tikai neliels zemes gabaliņš uz lielās pasaules kartes, mēs ne reizi vien esam pierādījuši gan sev, gan pasaulei to, cik lielus un varenus darbus spējam veikt. [...]

Viens lielisks piemērs izcilam sasniegumam ir Vispārējie latviešu Dziesmu un Deju svētki. [...] Esmu piedalījies Dziesmu un Deju svētkos divas reizes, dziedot korī. Katru reizi piedzīvoju kā pirmo un guvu neaizmirstamas, fantastiskas emocijas. Kuras jūt tikai tad, kad Tu esi lielajā Rīgas Mežaparka estrādē kopā ar latviešu jūru un visi dziedam savā dzimtajā latviešu valodā, apzinoties to, ka piedalāties vēsturiskā notikumā, ka mums apkārt virmo liels garīgs spēks. [...]

Latvija – tā ir mūsu dāvana! Latvija ir mūsu mājas, drošais patvērums, silts mātes klēpis, stabils tēva aizsegs un mūsu sirds vienmēr un visur. Latvija, Tev tagad simts gadu. Lai Latvija dzīvo saules mūžu! Lai mūsu bērni uzaug, dzīvo, noveco neatkarīgā, bagātā valstī – Latvijā!

Alise Patricija Dreimane (12.a)

Latvija – viena valsts, septiņi burti, miljons iedzīvotāju - un katram sava atmiņa par to. Atmiņas veidojas no mirkliem, kas pavadīti kopā, no cilvēkiem, kas mūsu dvēselēs atstājuši nospiedumu, [...]

Laiks nav svarīgs, svarīgi ir mirkli, ko esam izbaudījuši kopā. Šos mirklus mēs iegūstam, uzkāpjot uz lielās Mežaparka skatuves Dziesmu svētkos un kopā pār visu Latviju skandinot “Saule, pērcons, Daugava”. Mirklus mēs guvām 1989.gadā, kad sādēvāmies rokās, veidojot Baltijas ceļu. Milzīgu emociju pārpildījumu mēs noķeram ik gadu, kad 18.novembrī pie Latvijas sirds – Brīvības pieminekļa – kopā dziedam “Dievs, svētī Latviju” [...]

Madara Lukaševica (9.b)

Simts gadi, simts aizraujoši ceļojumi apkārt Saulei, simts ziemas un vasaras, simts Jāņu vakari, simts Ziemassvētku brīnumi – daudz vai maz? [...] Ja jautās man, es teikšu, ka simts gadi, tas ir solis. Vienaļa, liels vai mazs, bet solis ceļā uz mērķi, ceļā uz rezultātu, ceļā uz atziņu un mieru. [...] Un šis ceļš ir arī mūsu Latvijas ceļš. Kādu šo ceļu būvēsim, pa tādu mūsu valsts ies arī turpmāk.

Latvijas ceļa būvēšanā taču ir tiesības piedalīties ikvienam no mums! Kāpēc stāvēt malā, kamēr citi bruģē mūsu kopīgo ceļu, ja varam palīdzēt? [...]

Paula Silava (11.b)

Latvieši ir gaismas, kas liek mūsu valstij mirdzēt. Mūsu acīs ir ierakstīta vēsture, mīlestība, darbs un spītība. [...] Katram no mums Latvijā ir sava vieta, tikai jābūt gribasspēkam to atrast. [...] Svarīgi atcerēties, ka arī otrā pasaules malā nonākušais cilvēks joprojām ir latvietis, kurš var radīt neiedomājamu pienesumu mūsu valstij un mīlēt dzimteni neatkarīgi no tā, cik jūras vai kalnus viņš ir šķērsojis. Mēs esam unikāla nācija ar savām tradīcijām, kas nav zudušas caur gadu simtiem. [...] Cienījamie latvieši, lai kāda būtu jūsu tuvinieku izcelsme, māciet bērniem latviešu valodu un stāstiet valsts vēsturi! Bērni ir mūsu nākotne, kuriem jāklūst par skaidri domājošām, spīlētām personībām, ar kurām nevar manipulēt. Šobrīd esam ceļā uz izglītības reformu un mācībām valsts valodā, kas to garantēs. [...]

Ance Gailuma (10.a)

Visos laikos tieši saliedētība ir bijusi vienīgā izeja. Cilvēki vienmēr ir atraduši iespējas, kā pabūt kopā. Par to arī vēsta mūsu unikālās tradīcijas, stāsti, paražas un svētki. [...] Mēs esam dziedātāju tauta. Mēs izdziedam visu: savu prieku, skumjas un dusmas. Tieši dziesmu svētkos mēs varam ieraudzīt savu tautu tās patiesajā veidolā, visur kūšā enerģija, prieks, visapkārt skan pazīstamas un mīļas melodijas. [...] Latvijas lielākā vērtība ir tās cilvēki, kuri palīdz tai būt tādai, kāda tā ir tagad, un kāda tā būs nākotnē. Pricīgi un pozitīvi cilvēki veido stipru tautu, stipra tauta- inovatīvu un gudru valsti, kas spēj saprātīgi vadīt un uzturēt tās iedzīvotājus.

Galvenais, esi tu pats, latvieti! [...]

Katrīna Dambeniece (9.b)

Mūsdienās bieži var saprast, ka cilvēki šo dārgumu- brīvību vairs nespēj novērtēt. Tāpēc mans, prezidenta, pienākums ir šo ticību pavairot. Tādēļ, gribu aicināt ikvienu latvieti, lai kur viņš atrastos, skaļi izrunāt šos vārdus: „Es mīlu Latviju!” Lai pēc simtiem un vairāk gadu nešķistu - tik daudz asiņu izliets par velti. [...]

Agrita Putniņa (10.a)

Daudzas tautas var lepoties ar dziļām valstiskuma saknēm, kuras mērāmas simtos un tūkstošos gadu. Arī mēs šodien varam lepoties par savu valsti. [...] Brīvība — tā ir Dieva dota dāvana, ko mēs nevaram uzskatīt par pašsaprotamu lietu. Vienmēr mūsu brīvība un neatkarība būs pakļauta izaicinājumiem, tāpēc vienmēr ir jābūt gataviem pastāvēt par to. [...]

Ieejot nākamajā valsts gadu simtā, mums katru dienu ir jāmacās mīlēt Latviju stiprāk, jo Latvija, tie esam mēs paši. To mums māca Brīvības pieminekļi, uz kura ir K. Skalbes vēstījums, visai latviešu tautai — "Tēvzemei un Brīvībai". Tikai dzīvojot, strādājot un mīlot Latvijā, varēsim būt droši par rītdienu. Dārgā latviešu tauta, kamēr mūsu sirdīs mirdzēs trīs zvaigznes, mēs būsīm spēcīgi, gudri un vienoti Tēvzemē un Brīvībā.

Dievs, svētī Latviju!

Dāvis Kolns (12.c)

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigure

Redkolēģija:

Amanda Randere, Ērika Tauriņa, Adrians Romanovs, Anete Tropa, Elīza Elsiņa, Sanija Beatrise Barinska, Elīna Pūce, Stella Putniņa, Rinalds Žuks, Elizabete Āboliņa, Marta Marija Maltisova, Megija Krista Supe, Madara Liekumniece - Grandāne, Ralfs Bormanis, Megija Rauza, Beāte Beatrise Juško

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com